

Cái Chọt Cọ a Ngồi i Lính

Tác Giả: Nguy&#n Thanh Hoài
Thứ Hai, 06 Tháng 4 Năm 2009 23:02

N&#u phân lo&#i theo gi&#i tính c&#a nhóm ng&#&#i trên chi&#c ghe này, có th&# nói tôi là m&#t ng&#&#i đàn ông tr&# nh&#t trong nhóm, m&#c dù lúc v&#&#t biên tôi chi tròn tr&#m m&#&#i b&#n tu&#i. Hay nói cho đúng h&#n n&#a, có th&# gi&#i tôi là m&#t th&#ng con nít ch&#a hi&#u s&# đ&#i. Th&#t s&# mà nói, tôi ch&#ng hi&#u s&# đ&#i thay c&#a ch&# đ&# nh&# th&# nào mà r&#t nhi&#u ng&#&#i b&# n&#&#c ra đi. V&#i cá nhân tôi, tôi ch&# bi&#t là tôi r&#t bu&#n khi b&# m&# gi&#i g&#m tôi cho m&#t ng&#&#i quen làm chuy&#n phi&#u l&#u này. Tôi ph&#i b&# quên tu&#i th&# c&#a tôi, nh&#ng chi&#u đá banh, t&#m sông, ngh&#ch ng&#m ch&#c phá và hái tr&#m xoài nhà ông C&# Đ&#u làng bên. Tôi ch&# có m&#t c&#m giác thích thú duy nh&#t là khi xu&#ng t&#u, tàu l&#&#t sóng nh&#p nh&#ng khi lên khi xu&#ng mà tôi gi&#i là c&#&#i ng&#a trên bi&#n.

Nh&#ng cái c&#m giác thích thú này ch&#ng duy trì trong tôi lâu đ&#&#c. H&#n c&# tu&#n v&#t l&#n v&#i sóng bi&#n, gi&#a phong ba bão táp, ói t&#i m&#t xanh, cái s&#ng và cái ch&#t ch&# c&#n k&# trong gang t&#c, tôi đã nghĩ là b&# m&# tôi đem sinh m&#ng tôi đùa gi&#n v&#i t&# th&#n.

Ch&# m&#i ngày th&# hai trên bi&#n, chú thím B&#y - ng&#&#i mà b&# m&# tôi gi&#i g&#m tôi - đã n&#m la li&#t trên tàu. Ch&#ng ai còn ngó ngang chăm sóc đ&#n tôi. Tôi có c&#m giác l&#c l&#ng gi&#a m&#t nhóm ng&#&#i xa l&#. Chi&#c t&#u thì quá ch&#t. Tôi lâu nay đã quen ch&#y nh&#y, ngh&#ch ng&#m, gi&# bó gi&#i trên chi&#c t&#u con ch&#t h&#p t&#&#ng ch&#ng nh&# con chim b&# nh&#t trong l&#ng. Tôi ch&# có m&#t may m&#n duy nh&#t là tiêu chu&#n th&#c ph&#m phân phát cho tôi đ&#y đ&# h&#n m&#i ng&#&#i khác b&#i tôi còn quá nh&# so v&#i nh&#ng ng&#&#i trên t&#u.

Ngày đ&#u tiên trên bi&#n, cái thích thú c&#i t&#u trên sông n&#&#c đã đè ép cái m&#t nh&#c, phi&#n mu&#n c&#a tôi. Tôi reo m&#ng nh&#y c&#n lên theo cái nh&#p nh&#ng l&#&#t sóng lên xu&#ng c&#a con t&#u. Tôi đã t&#m quên đám b&#n bè cùng trang l&#a, nh&#ng ngày th&# đi&#u, đá bóng, b&#t d&#...&# quê nhà. C&# nghĩ nh&# m&#t cu&#c du ngo&#n xa. Tôi v&#n ch&#a ý th&#c đ&#&#c r&#ng s&# ra đi này nh&# đi tìm s&# s&#ng trong cái ch&#t. Và cái l&# l&#m thú v&# trong tôi đã đ&#n m&#t h&#n trong hành trình c&#a nh&#ng ngày cu&#i cùng.

Tôi b&#t đ&#u th&#m n&#i cô đ&#n và s&# nh&# nhưng gi&#a gia đình. T&#a nh&# con chim non v&#a r&#i xa t&#&#m. Nh&#ng đ&#a em c&#a tôi, cu Vũ, bé Tý gi&# này ch&#c đã ng&# yên bên m&#. Tôi đã c&#m th&#y m&#t m&#i và m&#t đi v&# linh ho&#t v&#n s&#n trong tôi. Tôi ch&#ng còn th&#y thi&#t tha hay thú v&# trong hành trình b&#t bu&#c này khi c&#n bão &#p xu&#ng trong ngày th&# ba trên bi&#n. M&#a t&#m t&#a nh&# trút n&#&#c, s&#m sét giông gió và c&# m&#t kho&#ng tr&#i trên bi&#n mù m&#t mây xám.

Tàu ph&#i b&# neo gi&#a bi&#n nh&# m&#t ch&#p nh&#n, m&#t ch&#u đ&#ng không l&#i thoát. Tôi t&#&#ng ch&#ng

Cái Chọt Cơm Ngọt i Lính

Tác Giả: Nguyễn Thanh Hoài
Thứ Hai, 06 Tháng 4 Năm 2009 23:02

---

nhỏ cái chọt đang cón k bên mình. Bão táp làm bóm dộp tôi đởn tởi. Ruột gan nhỏ lỏn phèo và ói mả tởi cỏm tở xanh. Tôi ngỏt đở trong sỏ khi p hải kinh hỏn này.

Chỏng biỏt bao lâu thỏi gian đả qua, tôi tởnh đỏy. Nỏng chiỏu chiỏu trỏi rỏng trên tởu. Tôi nhìn quanh. Mỏi ngỏi trên tởu cũng tở tởi, rách nát nhỏ tôi. Tỏa nhỏ tởt cỏ tở cỏi chỏt trỏ vỏ. Tôi đỏm mỏt tìm chú thím Bỏy. Hai ngỏi còn nỏm thêm thiỏp mỏm tở. Tôi gỏng đỏng đỏy. Nhỏng sỏc lỏc đỏng nhỏ tiêu tán đảu hỏt. tay chỏm run rỏy và tôi lỏi ngỏ nhỏ xuỏng.

Tôi ngỏ vào vòng tay mỏt ngỏi đản ông. Anh ta chỏp lỏy tôi và đừi tôi ngỏi lỏi xuỏng sỏn. Ánh mỏt và nỏ cỏi đỏy vỏ thân thiỏn. Tôi nhìn lỏi anh ta chỏ hỏn tôi đỏ mỏi mỏy tuỏi. Lỏn da rỏm nỏng. Khuỏn mỏt dày đỏn nét phong trỏn. Tôi nhỏ có cỏm giỏc an ỏi và đỏ lỏc lỏng. Tôi đả có ngỏi đỏ làm bỏn, chuyỏn trỏ. Rỏi tở hỏm ỏy, tôi thỏng xuyên lỏn la bẻn cỏnh anh ỏ trên tởu.

Tỏu cỏa chúng tôi đả lỏnh đẻnh trên biỏn sang ngày thỏ bỏy. Trỏn bão đừi qua đả làm thiỏt hỏi nỏng nỏ con tởu. Máy hỏ, bảnh lỏi gỏy. Tỏu hỏt phỏng cỏu chỏa, chỏ còn theo sỏc giỏ trôi đỏt. Thỏc ỏn đả đỏn đỏn vỏi và nỏc uỏng thì gỏn cỏn. Mỏi ngỏi trên tởu bỏy giỏ phỏi ỏn cháo thỏt lỏng thay cỏm và chỏ uỏng đỏc mỏt ngỏm nhỏ nỏc mỏi ngày.

Tôi chỏa bao giỏ nghĩ rỏng có lúc cái đỏi và cỏn khỏt hành hỏ tôi nhỏ lúc này. Tôi đảng sỏc lỏn mà tiêu chuỏn ỏn chỏ vỏa nhét đỏ kỏ rỏng và nỏc uỏng thì chỏa đỏ thỏm giỏng. Đẻm ngỏ lỏi trỏn trỏ theo tiỏng reo cỏa bao tở, tôi tỏng chỏng nhỏ đẻn lỏn đỏc. May mà có ngỏi anh tôi mỏi quen trên tởu, mà trong thân mỏt tôi quen gỏi anh là anh cỏ. Anh tìm cách xin thêm phỏn ỏn và nỏc uỏng cho tôi. Lỏm khi thỏy tôi quá đỏi, anh còn nhỏng lỏn phỏn ỏn cỏa anh cho tôi nỏa. Bỏy giỏ nghĩ lỏi tôi vỏn còn thỏy thỏn thủng trong lỏng. Bỏi những lỏn nhỏ vỏy tôi chỏa bao giỏ biỏt tở chỏi. Tuỏi tôi còn quá nhỏ, tôi chỏa cỏm nhỏn đỏc cái hy sinh cỏa ngỏi khác đảnh cho mình.

Qua đừi sỏng giỏ bỏt đỏu cỏn nỏng chỏy cỏ da. Mỏi ngỏi chúng tôi đỏc lỏn hỏt trên khoang đỏ hỏng ng chỏt giỏ mát cỏa biỏn. Tôi vỏn lỏn la theo bẻn cỏnh anh. Anh thỏng đỏt đỏu tôi nỏm trên đừi anh và kỏ chuyỏn cỏa anh cho tôi nghe. Chuyỏn đỏi lính. Nhỏng lỏn đỏng trỏn trên chiỏn trỏng. Nhỏng sỏ chia sỏ hy sinh cỏa đỏng đỏi. Tôi thỏy mỏt anh rỏc lỏa và đảnh lỏi. Rỏi lỏn bỏ trỏn chiỏn chỏy vỏ phỏ thỏ Pleiku tìm ngỏi thân trong lỏa đỏn, vỏ con anh đả thỏt lỏc phỏng nào. Anh đả rong ruỏi hàng bao năm đỏ tìm tin tởc nhỏng vỏn hoỏi công. Nhìn gỏng mỏt anh, nét chua xỏt ngỏm ngủi trong trỏng mỏt cho tôi cỏm nhỏn đỏc cái đảu đỏn trong lỏng anh. Cũng nhỏ nhỏng câu chuyỏn ỏy cỏa anh đả đảnh lỏa ỏo giỏc cho tôi vỏi bỏt cỏn đỏi khỏt đảnh hỏ.

Ngày thì mồi trôi qua. Mồi ngồi trên tàu gõn nhò kiết sọc. Con tàu vùn bồng bồng nh trên nước chầy theo sóng gió đờy đờa. Chàng còn biết sống mồi mình đang đi về đâu. Chàng còn chờ đợi mồi may mắn nào đó xẩy đến. Tôi thì mồi phớt ý chí của anh chàng. Anh vùn tìm cách an ủi giúp đỡ mồi ngồi. Rồi sang ngày thì mồi hai. Có vài ngồi trên ghe đã kiết sọc không chịu được ngồi đã bắt chết. Cuồi cùng mồi tôi ngồi không được c trỏ vùn lòng đờt mà phớt đành gồi thấy xuồng bồng c.

Bây giờ thì tôi đã thối kinh hoàng. Sợ sợ hãi đã đi theo c trong giấc ngủ. Tôi không ngủ t mê sóng, c mồi thây b mồi và các em tôi. Họ đang vẫy tay gồi tôi. Tôi l l ng bay theo mà chàng thì nào biết kíp. Anh c vùn bên cạnh tôi, mồi m cho tôi t ng thìa cháo, t ng mu ng nước. Tôi đã đến giai đờn không còn c m nh n s đối khát n a, mà chàng còn mong cho s chết đến s m nh là mồi t gồi thoát còn h n c mãi nh thì này.

Chàng hát tại ng này l i đến tại ng khác. Nh ng có l cái tại ng cuồi cùng này đã kíp thúc cái s không may m n c a chúng tôi.

...Giờ a lúc mồi ngồi hoàn toàn tuy t v ng thì có tiếng ghe máy tiến l i gõn. Nh đờc u ng thu c h i sinh, mồi ngồi cùng bắt đờy. K c tôi. Đến lúc đờ t nh táo đờ nhìn mồi v t chung quanh thì tôi đã suýt rú lên vì s hãi. Anh c đã ôm chàng tôi l i và v nh vào vai tr n an tôi. Tôi nhìn th y kho ng chàng năm tên c m giáo mác, mã t u đang đờ ng chung quanh trên t u.

Nh ng khuôn mồi t đ đ n đ n ghê s . B n chúng đang hò hét và ra đ u cho mồi ngồi i tháo n trang , tiến b c giao n p cho chúng. Chúng còn l c soát t ng hang h c, ngõ kíp quanh t u. Lúc này chàng còn ai đ s c l c đ ph n kháng. Cho đ n khi chàng còn tìm th y đ c gì thêm chúng quan sát mồi t l t quanh t u. T m nhìn c a chúng chỉ u vào hai cô gái ch h n tôi đ m y tu i đang s hãi nép vào lòng m . Chúng tiến đ n và nâng mồi t hai cô lên. Đ u tóc rũ r i. Khuôn mồi t còn đờ ng nét kinh hoàng. Nhìn hai cô gái đang s p l y nh t sao, chúng c i len ha h .

Cuồi cùng chúng lôi hai cô gái đờ ng đờy nh chu n b đờa xu ng t u c a chúng. Hai ngồi m s hãi nh ng vì tình th ng con đã nhào t i ghì tay chúng. Có l s mồi t th i gian, tên đờ ng c nh tiến tay vung nhát mã t u lên. Mồi ngồi kinh hoàng đờ ng kêu rú lên. Nhát mã t u ng t x t h t mồi t m ng trên đ u ng i đàn bà. Máu b n lên có vôi. Ng i đàn bà chàng kíp kêu lên mồi t tiếng nào.

Tôi run cầm cập trong vòng tay anh. Hình như tôi cảm thấy anh cùng đùng như tôi. Tôi ngơ ngác nhìn anh. Khuôn mặt anh đang đỏ và rục rịch. Tôi thấy lòng tôi hai nhói nhói anh không chuyển lúc trầm trối c quân thù. Nhưng lòng này trối c đám cầm p biển, nhìn gương mặt anh như vậy tôi có linh không may lòng khi p sự thối c.

Đúng như tôi đã đoán, khi nhìn gương mặt đàn bà giãy giụa trối c lúc xuôi tay, anh đẩy tôi ra khỏi lòng và bắt đẩy như chiếc lò xo. Anh lao đến bên chúng và thu tay giật đứt c chiếc mã tấu trên tay đưa đùng gợn nhit. Anh vung đao chém lòn x vào bên chúng. Tôi cũng không ngừng ngừng đứt c đứt nhiên anh lòi kho m nh đứt nh vậy. Hai tên đùng bên cạnh anh không đứt trối c trối c phn ng đứt ngứt c a anh, lãnh trúng hai nhát vào đầu ngã nhào xuống biển. Ba tên còn lại buông tay hai cô gái và sống sót lùi lại th th đùng nhìn anh.

Lúc này anh cũng đã đùng tay lòi và cảm thanh mã tấu xuống sàn tấu vịn tay thối c. Tôi biết rằng sự c l c anh đã kết. Nhưng ngày chấu đói khát trên biển đã bào mòn sự c l c anh. Cái cảm hèn trối c b o l c ch là một chút kích thích ng n h n tăng sự c m nh cho anh trong nhng nhất đao đầu tiên mà anh đã trút h t trên hai tên cầm p biển. Bây giờ sức l c anh đã tiêu tán h t.

Có l ba tên cầm p biển đã nhìn thấy đi đầu đó. Nhưng chúng cũng còn dè dặt và t t th th t i n l i. Anh cũng run run rút thanh mã tấu lên cảm l i trên tay. Tên cầm p đi đầu đùng l i m t tích t c r i vung đao nh m vào đầu anh chém t i. Anh ngã ng i ra sau né tránh. Vừa v n lúc đó, có âm thanh c a ghe máy n cách không xa l m đang xé n c lao t i.

Bên cầm p nhìn thấy và biết không còn đ th i gian đ tr đưa, nhưng trối c khi nh y l i xuống tấu b ch y, chúng còn c ném v t nhng chiếc mã tấu vào gương i anh. Có một chiếc c m ph p vào ngay giữa ngực. Máu tuôn x i x và anh đã ngã qu xuống sàn tấu.

Chiếc tấu tu n đùng c a c nh sát Thái Lan đã c u chúng tôi nhưng không c u sống đứt c anh. Vừa th th ng g n ngay giữa tìm ra quá nhiều máu. Tôi n m ch t tay anh và nhìn anh thoi thóp th . Lòng đứt tiên trong đ i có l đây là l n tôi biết cảm nh n cái đau đứt n và biết khóc th t s . Tôi muốn nói với anh th t nhiều đi u nhưng suy nghĩ c a tôi dành cho anh. Nhưng tôi ch bi t u t ngh n. Anh đã t t th trối c khi vào đứt n đứt l i n. Cái cu i cùng tôi còn đứt c nhìn thấy anh là cái siết tay nh và n c i r ng r trên khuôn mặt anh trối c khi nh m m t.

Cái Chết Của Nguyễn Lính

Tác Giả: Nguyễn Thanh Hoài
Thứ Hai, 06 Tháng 4 Năm 2009 23:02

Ngôi mộ anh đắp ở chôn trên đê phía sau hàng rào của trại dành cho những người tù n. Ở đây cũng có những ngôi mộ của những người khác. Những xác người vùi t biền trên biển trôi dạt vào đê t lìn.

Tôi đã đắp mộ cho anh đi đến nhà của Mẹ tôi thu được di hài của anh tu thành viên. Những ngày nằm trên đê, anh tôi thích th th ra thăm mộ. Tôi thích hái những hoa tím đỏ trên đê t lên mộ anh như một niềm vui, th th ng t ng.

Đã gần hai mươi năm qua. Tôi bây giờ đã trở thành. Chuyền v t biển của ngày xưa của những người lính. Duy chỉ còn hình ảnh của anh đắp mộ mãi trong ký ức. Tôi có thể trả lời cho tôi đắp mộ cho anh đã ở mãi trong lòng. Cái giá của sự sống mà người lính phải đem sinh mạng mình thi gan cùng biển cả. Và với riêng cá nhân anh của anh không những sống trên chiến trường, những anh đã trở nên cái hy sinh đúng nghĩa cho đắp mộ đê là những người v t biển trên tàu, kể cả hai cô gái bé bỏng trẻ con móng vuốt hung dữ của họ t c.

Tôi chỉ có một niềm tin duy nhất là của đắp mộ biêt tên anh. Hình ảnh anh trong tôi là một anh hùng vô danh không tên tuổi. Cuộc cùng tôi đã nghĩ ra anh một người mà cho đắp mộ của tôi chỉ của tôi đã làm đắp mộ:

Đi sống thì người người. Duy những người đi có ý nghĩa đắp mộ cho đi một th t s b t t m. Phải vậy không anh?